

ALLERHOOGSTE OF ALLERNAASTE?

‘Hoor wie klopt daar, kinderen...?’ Ik hoop dat de goed heilige man, onze lieve Sint, ook jouw huisje niet stilletjes is voorbijgegaan. Ondanks corona hebben de Sint en zijn medewerkers ook dit jaar de oversteek gewaagd. Coronaproof was hij – alhoewel Sinterklaas deze pretentie niet heeft – even als de Allerhoogste in ons midden. En dat verheugt groot en klein. Midden de voorbereidingen op de aanwezigheid van Sinterklaas, werd de wereld getroffen door de plotse dood van God, de Allerhoogste. Zo werd al het coronanieuws even overschaduwd door de dood van voetbalster Diego Maradona. De dood van de zelfverklaarde Allerhoogste brengt zelfs de stad Napels – als enige Europese stad – in geweldige beroering. Waartoe ‘een’ Allerhoogste toch al niet in staat is...

De Allerhoogste komt

Wanneer eenvoudige mensen zichzelf de Allerhoogste wanen, of zichzelf verheffen tot deze aanspraak, dan gaat het meestal de verkeerde richting uit. Zo gaat het mis in een leven waar mensen zich goden wanen. Waar ze geen tegenspraak dulden en waar de eigen waarheid hoogtij viert, daar botst het. Daar verdwijnt het vertrouwen om in alle eenvoud en echtheid het samenleven op te bouwen. Dat wordt al op de eerste bladzijden van de Bijbel verteld. En toch blijft de Allerhoogste komen. Hij klopt aan onze deur. Zo deed Hij het ook met Abraham. De Allerhoogste verzamelt zich een volk en zegent het met belofte op toekomst. Maar dat lijkt te mooi om waar te zijn. Het leven gaat zijn gangetje en het kloppen wordt niet meer gehoord. Zijn gezicht wordt niet meer gezien tussen de goden van elke dag. Het is juist wanneer het volk in de woestijn vertoeft, wanneer ze terecht komen in ballingschap, dat ze de bevrijdende kracht van de Allerhoogste ervaren. Wanneer het tegenzit op de levensweg, dan is de Allerhoogste er. In het gelaat van de ander laat Hij zich ontmoeten als bevrijding en nabijheid. Juist in de ander vinden mensen terug zin in het leven en samenleven. Het is de zegen en de belofte van de Allerhoogste: Ik laat je niet alleen!

Midden onze woestijn vandaag

Het Bijbelse beeld van de woestijn en de ballingschap mogen wij perfect leggen op het leven dat wij deze dagen, in deze tweede lockdown, doormaken. We zijn in een woestijn terecht gekomen. Daar waar we dachten dat we alles zelf konden dirigeren, ontdekken we nu onze broosheid en kwetsbaarheid. Midden een leven waar mensen graag zo veel goden aanbidden, voelen we ons nu geïrriteerd door de beroving van onze vrijheid. En voor velen is er gewoon die dorheid van eenzaamheid, van machteloosheid. Ja, het lijkt wel alsof wij vandaag zoals het Joodse volk veertig jaar door de woestijn trekken. Een lange vastentijd, een lange adventstijd, anders dan normaal. Maar juist in deze barre tijden is het onze vrijheid om de Allerhoogste te ontmoeten. Hij komt en klopt aan onze deur. De donkere en duistere hemel scheurt Hij open. Precies omdat Hij bij ons wil zijn. Wij gaan Hem ter harte. Het is onze vrijheid om Hem in ons leven en in ons hart toe te laten. Dat mogen wij wel doen!

Hij komt als Allernaaste

Midden de woestijntijd die wij doormaken, verder op weg naar het Beloofde land, voelen wij meer dan ooit hoe wij op elkaar zijn aangewezen. In een leven waar het ‘ik’ primeert en waar het autonome denken hoogtij viert, voelen we nu des te sterker hoe belangrijk de ander is. Er gebeuren zoveel eenvoudige dingen van mensen voor elkaar. Het zijn zoveel kleine oasetjes midden een coronawoestijn. Veel bijzondere acties worden voor mensen opgezet. Misschien is het omwille van de bijzonderheid dat ze ook zo vlug voorbijgaan. Het ontroerendste is te zien in die eenvoudige en

echte 'kleine goedheid' van elke dag voor elkaar. Daar waar mensen allernaaste voor elkaar willen zijn, daar gaat de woestijn bloeien. Daar is beloofd land en nieuwe toekomst in zicht.

Een kerstgolf

We zijn weer in lockdown. En het is geen gemakkelijke periode. Vanuit verantwoordelijkheidsgevoel gaan we samen zorgen om een derde golf te voorkomen. De eerste minister noemde het in zijn persconferentie op 27 november een kerstgolf. Wij die weten van advent, van verwachten en uitzien naar de Allerhoogste, wij hopen juist op een kerstgolf! Meer nog, wij willen meewerken om deze kerstgolf te realiseren. Wij mogen ons hart openen voor de kerstgolf die komende is. Het is die golf die overloopt van liefde, van naastenliefde. Het is die golf van de Allerhoogste die in ons midden komt als een mensenkind. In Jezus wil de Allerhoogste juist de Allernaaste worden van elk één. Straks met Kerstmis worden wij weer overspoeld door die golf van warmhartigheid. De Allerhoogste laat ons niet aan ons lot over. Wij gaan Hem echt ter harte. Deze boodschap is duidelijk en klaar genoeg, hoeft geen persconferentie. Je hart er voor openen is al ruim voldoende.

Nog een mooie adventstijd, anders dan normaal, toegewenst.

JOHAN LOONES (reageren johan.loones@skynet.be)